

[Laurits Pedersen.]

Partier, og jeg anbefaler til Slut, at man derefter undlader at stemme for Lovforslaget. Man smiler fra den Side, som er saa tilbøjelig til at smile, men vort Standpunkt er jo indtaget ud fra den Betragtning, som vi saa klart har givet til Kende: Loven er ikke af den Beskaffenhed, som vi har ønsket, da den ikke gør det muligt at imødekomme de Forventninger, som man har fremkaldt ved Forslagets Fremsettelse; da man ikke vil stille Midler til Raadighed, faar Loven ikke den Karakter, som vi ønsker. Men vi vil ikke modsætte os Loven; vi vil anbefale, at man undlader at stemme.

Hasle: Man kan vist uden at gaa nogen for nær sige, at dette Lovforslag ikke var særdeles vel forberedt, da det blev forelagt Rigsdagen. Det var ikke forberedt formelt, idet man havde taget Juni Termin i Aar med. Det er dog vist en Lapsus fra Ministeriets Side, at man har tænkt sig paa Forhaand at stille Debitorer i Udsigt, at de skulde kunne faa Henstand. Denne Fejl er jo nu blevet rettet, og det maa vi fra vor Side erklære os tilfredse med.

Men ogsaa rent reelt kan man sige, at denne Lovgivning ikke har været særlig godt forberedt. Jeg tænker her paa, at man slet ikke har dannet sig noget Skøn over, om Kreditforeningerne overhovedet vilde være i Stand til at imødekomme de Krav, som maa stilles til dem, hvis Loven overhovedet skal faa nævneværdig Betydning. Jeg tror, det vakte Forbavselse i Regeringskredse, at Kreditforeningerne mødte og erklærede, at de ikke havde Penge til at finansiere Henstanden, og at der altsaa maatte stilles Midler til Raadighed fra Staten, hvis det hele skulde faa nogen Betydning. Nu har det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen yderligere redegjort for, at den største Landkreditforening i Landet, Kreditforeningen i Viborg, desuden vil have, at Staten skal bære eventuelle Tab ved denne Henstandslovgivning. Man kan altsaa sige, at reelt var Lovgivningen daarligt forberedt, og paa dette Punkt har man jo desværre ikke været villig til at afhjælpe Mangelen, nemlig ved at stille de fornødne Midler til Raadighed for Kreditforeningerne.

Nu vilde jeg ikke sige noget til det — det var et Standpunkt, jeg kunde forstaa —, hvis man fra Regeringspartierne havde sagt: Vi vil ikke have mere Henstandslovgivning, vi synes, der har været Henstandslovgivning nok her i Landet, vi er klar over, at den Henstandslovgivning, vi har haft, har været med til at holde Priserne

paa Ejendommene oppe, saaledes at nye Folk ikke kan komme til, vi er klar over, at det kan svække Kreditforeningernes Soliditet at gaa ind i yderligere Lovgivning paa dette Omraade. Mange og vægtige Grunde kunde unægtelig tale for ikke at gaa videre ad den Vej. Dette Standpunkt havde jeg kunnet forstaa, men jeg forstaaer ikke det Standpunkt, at man nu gennemfører en Lovgivning, om hvilken man ved, at den praktisk talt ingen Betydning vil faa; for vel gælder den for andre Debitorer end Kreditforeningsdebitorer, men ingen vil jo være i Tvivl om, at det alt overvejende er Kreditforeningsdebitorer, der her drejer sig om.

Under disse Omstændigheder forekommer det mig ganske overordentlig betænkeligt at fortsætte med en Henstandslovgivning, en Lovgivning, som dog giver et kedeligt Indtryk, om jeg saa maa sige, af Kreditforeningerne og deres Obligationer. Kreditforeningskurserne er saamænd lave nok i Forvejen, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har ved sin Tale forleden Dag her i Rigsdagen ikke bidraget til, at de skulde blive bedre. Det ærede Medlem udtalte under Tillægsbevillingslovens tredie Behandling — med den højtærede Formands Tilladelse et ganske kort Citat:

„Det lykkedes jo nemlig Kapitalen i forrige Omgang, da vi havde hele Debatten om Konvertering, at slippe fri, fuldkommen fri ved Venstres Hjælp; men nu, da vi gaar til det igen — og det er nødvendigt —, skal Kapitalen ikke slippe, og det vil sandsynligvis blive dyrere, end det var blevet i den penge-
rigelige Tid.“

Hvad mener det ærede Medlem med denne Udtalelse? I den Forbindelse, hvori den er afgivet, kan den vist kun tage Sigte paa Kreditforeningsobligationerne. Det ærede Medlem skylder os en nærmere Forklaring, hvis det ikke er det, han har ment. Jeg har jo et Haab om, at det ærede Medlem ikke har ment det, for naar jeg sammenholder hans Udtalelser med den højtærede Finansministers Udtalelse forleden Dag, da han sagde, at det var bedst ikke at gaa Realkreditte for nær, maa jeg nærmest tro, at det ærede Medlem ikke har villet gaa løs paa Realkreditte; men det kunde være interessant at faa en Udlægning af det ærede Medlems noget dunkle Ord paa dette Omraade.

Det frie Folkeparti har stillet et Ændringsforslag, der, om jeg saa maa sige, genopliver den gamle Henstand ved at gøre Henstanden tvungen. Jeg maa advare mod